

saa var fremmet af den tidligere Kommission, gaende ud paa at flytte Banegaarden Syd for Vesterbrogade.

Men foruden de Hensyn, jeg har nævnt, er der ogsaa andre Hensyn, som ere mindst lige saa vigtige baade for Banen og for den almindelige Færdsel, nemlig Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade man skærer den almindelige Færdsel, med andre Ord, Spørgsmaalet om de saakaldte Niveauoverkørsler. Nu føres alle Togene Vest fra og Nord fra herind til Byen, lige til Midten af Byen, i den almindelige Gadeplan saaledes, at alle de Krydsninger, der foregaa, foregaa i Niveau og saaledes, at den almindelige Færdsel naturligvis maa stoppe for Togene, hvilket jo fremkalder ganske ulidelige Ulemper for Befolkningen, foruden den Usikkerhed, som jo ogsaa fremkommer: Et Led glemmes, en Bom kommer ikke ned i rette Tid, og en Sporvogn eller et almindeligt Køretøj og Publikum kan være ude paa Banen og blive overkørt; vi have Eksempler paa alle tre Arter af Tilfælde her i Kjøbenhavn. Paa den anden Side maa det ogsaa være i højeste Grad uhyggeligt for Statsbanerne at vide, at de have flere meget stærkt trafikerede Færdselsaarer, som de skulle skære med Togene, og de kunne ikke være sikre paa, at dette kan ske uden Fare baade for dem, der muligvis paa Grund af en eller anden Omstændighed ere komne ind paa Overkørselen, og ogsaa for det Tog, der kommer kørende med sine mange Passagerer. Det var det, man maatte se at faa ordnet, og man maatte se at faa disse Niveauoverkørsler fjernede; og da nu den sidst nedsatte Kommission indkaldte Projekter til Forslag til Banegaardsforholdenes Ordning, ville jo ærede Medlemmer af Kommissionsbetænkningen kunne se, at der er indkommet et meget stort Antal Projekter, og blandt disse en hel Del, som gik ud paa at lade Banegaarden blive paa det nuværende Terrain. Der er jo mange forskellige Arter af Løsninger, men jeg skal ikke komme ind paa en Skildring af disse Enkeltheder, al den Stund jeg ikke er Banetekniker og ikke prætenderer at kunne virke særlig vejledende for Tinget i den Henseende. Men det synes mig, at for almindelig Lægmandsforstand maatte man ret hurtigt komme til det Resultat, at de Løsninger, der gaa ud paa at blive ved det nuværende Sted, enten ere alt for kostbare eller ogsaa ikke opfyldte de Formaal, som man maatte naa, nemlig en Fritagelse paa fornuftig Maade for de mange

Niveauoverskæringer, en let Adgang til Benyttelsen af selve Banegaarden, og endelig, hvad der maa være af en overordentlig stor Betydning, at man ikke ved Banegaardsforholdenes Ordning lægger Beslag paa og beholder til disse saadanne Arealer, der ifølge deres Beliggenhed maa siges at kunne have stor Betydning for den almindelige Udvikling i Byen, og derfor være af stor Værdi for Staten. Det foresloges saaledes at løfte hele Personbanegaarden op, og derigennem skaffe Betingelser til Veje, for at man ogsaa kunde løfte Banen over Overkørslerne ved Vodroffvej, Ørstedsvej, Bülovsvej, Jagtvejen osv. Det vilde naturligvis gøre det vanskeligt for Driften af Banegaarden, hvis den saaledes skulde løftes, thi det vilde jo føre med sig, at de Passagerer og andre, der skulde benytte Banegaarden, maatte gaa op og ned ad mange Trapper. Man kan naturligvis sige, at det samme er Tilfældet, hvis man sænker Banegaarden, at saa skal man ogsaa op og ned ad Trapper. Men paa den anden Side er Forholdet dette, at de Løsninger, der gaa ud paa at løfte Banegaarden op, saaledes som man kunde gøre det her, som Regel vilde komme til at lide under ganske de samme Vanskeligheder med Hensyn til Terrainet, som man lider under i Øjeblikket, nemlig dette, at ethvert eneste Tog, som kommer ind paa Hovedstationen, skal tilbage igen, skal rangere over Togvejene, medens man, naar man vælger den nu foreslaaede Plan, har den store Fordel, at man bliver i Stand til at føre Togene gennem Stationen, saaledes at man bliver fri for den Krydsning, for denne Rangering over Togvejene, som alle Jernbanefolk og selvfølgelig ogsaa alle andre fornuftige Mennesker anse for at være ganske overordentlig farlig. Derfor maatte jeg og sikkert ogsaa adskillige andre Medlemmer af Kommissionen, som paa Forhaand egentlig vare stemte for at blive paa den nuværende Plads, bøje os for Resultatet af den almindelige Konkurrence, og slutte os til det Projekt, som gik ud paa at flytte Hovedbanegaarden Syd for Vesterbrogade, saaledes som det nu er foreslaaet af Regeringen. Vi maatte gøre det, fordi vi maatte indrømme, at det baade var langt det praktiske, og allerede som Følge deraf ogsaa det billigste, men ogsaa, fordi det realiter viste sig at være det billigste Løsninger.

De Omkostninger, som der bliver Tale om, ere jo opgjorte her i Regeringsforslagene, og det er jo navnlig dem, vi have at beskæftige os med, og disse Forslag